

I. *Простыйтъ слогъ* не допуска нито звучны думы, нито армоническы обраты, нито текжщы или пълны періоды; но пакъ са поправя, быва прельстителенъ, споредъ истината на мыслить и точността на изразеніята. Той не исключаватъ тѣкотиѣтъ, игрътъ, изразителноститѣ (енергіи); но отбѣгва отъ сичко издырвано, отъ сичко което иска повечко трудъ и приготвяне; съ една рѣчь — отъ сичко, което може да притури на предложеніето пò-жива и пò-бляскава свѣтлина. Естественнытъ красоты, пріятната небрежность съставлятъ сичкото негово достоинство.

Този слогъ, който да са постигне съ сѣтъ неговы пріятности, толкозь е пò-мѣчно, колкото е той пò-близу до природата, — употребява са обыкновенно въ дружескы разговоры, въ разказы, басни, писма; ёще въ съчиненія, на които цѣльта е ученіето или наставленіето, и общо въ сичкытъ онѣзи словесны произведенія, които говорѣтъ за нѣща просты и обыкновенны. — *Поправката* е една отъ фигурытъ, която най-прилича на този слогъ, съ *раздѣленіето и опредѣленіето*, като най-сгодны и тритѣ за доказателства. (Гл. за доказателствата 3-ё отъ полезнытъ забѣлѣжванія въ *Теоріята на прозата*.)

II. *Умѣренныйтъ* или срѣднійтъ слогъ е пò-силенъ отъ простыя и възвышенъ. Той са нарича ёще и *цѣлжщъ* или *блѣскавъ*, защото въ него са употребявать блѣскавы украшенія. Тѣй, живы и пѣвнителны фигуры, отборъ и армонія на думытъ, разнообразіе на звуковѣтъ, замысловаты и блѣстящы обраты, съ една дума — сичкото що може да украси рѣчта, е прилично на този слогъ и съставя отличителното негово свойство. — Отъ фигурытъ, които най-приличать на този слогъ сѣ: *позторката* и сичкытъ второстепенны фигуры, освѣнь *раздѣленіето и опредѣленіето*, които принадлежжтъ повече на простыя слогъ.